

stalter“, som var brugt i Lovforslagets § 4, er blevet ændret til „Sindssygehospitaller“, saaledes som det ved Lov er vedtaget at skulle hedde. Med disse Ændringer kommer Lovforslaget nu op til dette høje Ting. Ærede Medlemmer vil forstaa, at det er af allerstørste Betydning at faa denne Sag fremmet hurtigt. Naar der, som jeg før nævnte, omkring i vort Land findes ca. 500 stakkels Individer af denne Art, som ligger deres Hjem, deres Forældre og nærmeste Omgivelser i høj Grad til Byrde, er det Samfundets Pligt saa vidt muligt at sørge for, at der bliver et Sted, hvor de kan anbringes og blive plejet paa bedst mulige Maade. Jeg henstiller derfor til det høje Ting, at Sagen endelig fremmes hurtigst, saaledes at Lovforslaget kan ende som Lov i denne Samling.

Ejsing: I Folketinget har der været Enighed om at fremme dette Lovforslag, og jeg kan fuldt ud anbefale, at det ogsaa hurtigt føres igennem dette høje Ting. Det er jo en Mand oppe i Nørresundby, Sagfører Olesen, som har foranlediget dette Lovforslags Fremkomst. Dersom denne Mand ikke havde givet den store Gave af 150 Tdr. Land til at opføre Anstalten paa, var der neppe kommet noget Lovforslag om Opførelsen af en saadan Anstalt i den Egn, ja, der var maaske ikke kommet noget Lovforslag om den Forøgelse af Pladserne paa Aandssvageanstalterne, som er saa haardt tiltrængt, og som alle venter efter. Jeg mener, at vi skylder denne Mand Tak for, hvad han her har villet yde. Medens vi ellers almindeligt klager over at skulle af med for mange Penge til Stat og Kommune, saa har der her været en Mand, som dog har haft Hjertelag til at give noget, maaske først og fremmest har haft Hjertelag for de forkrøblede Mennesker, der trænger til at komme under Behandling paa en saadan Anstalt. Vi er alle sammen enige om, at man bør gøre noget her paa dette Omraade. Det er kun en Begyndelse, der her er Tale om. Tiden er jo i det hele taget ikke til at lave store Udgifter, og derfor er denne Begyndelse kun lille, idet Lovforslaget lyder paa at bygge een Pavillon med en Udgift af 185,000 Kr. Forholdene og Ud-

viklingen skal jo ganske sikkert nok føre med sig, at vi kommer til at bygge flere, desværre, saaledes er det jo. Det maa ikke forstaaes saaledes, som om der er større Aandssvaghed i Landet, end der har været før, men jeg tror, at det ligger nærmest deri, at Folk er blevet mere kendt med Aandssvageanstalterne, blevet bekendt med, at det er et godt Sted at komme for de aandssvage, at det er en god Gerning, der gøres ved at faa dem anbragt saadanne Steder, baade for de aandssvage selv og for de Hjem, der har dem at trækkes med. De vil jo paa saadanne Anstalter faa en meget bedre Pleje, end de kan faa i Hjemmene, baade legemlig og aandelig; der kan meget bedre tages Hensyn til deres aandelige Standpunkt, end der kan i de forskellige Hjem, hvor de ellers hører hjemme. Vi har vel alle sammen set adskillige Steder, hvor det er en stor Byrde for et Hjem at have en saadan aandssvag Stakkel. Man kan egentlig ikke vente nogen Helbredelse ved at faa dem paa Aandssvageanstalter. Det er kun ganske faa, for hvem der kan være Tale om nogen Bedring; det er kun ganske faa, der bliver saaledes hjulpet, at de med lidt Hjælp kan klare sig selv ude i Livet; de fleste af dem er desværre henviste til stadig at leve deres Liv i disse Anstalter.

Det, der her foreslaas bygget, er jo for den Afdeling af de aandssvage, som man kalder for Asylister, de ringest stillede af de aandssvage, dem, som er mindst udviklede og derfor mindst i Stand til at klare sig selv, og det er godt, at der bliver givet nogen Plads for dem, for det er netop de Mennesker, det kniber haardest med at faa ind paa de nuværende Aandssvageanstalter. Det ligger ganske simpelt deri, at Børnene faar man ind i de nuværende Skoler og de nuværende Børneasylter; nogle enkelte af dem kan ganske vist gaa ud i Livet, men det er kun de færreste; naar de saa rykker op i Aarene, gaar de ind i de andre Afdelinger, og derved spærrer de for de Mennesker, som kommer i en senere Alder og gerne skulde anbringes paa Anstalterne. Jeg tror derfor, at det er ganske udmærket, at man her har taget særlig Sigte paa de saakaldte Asylister, at man derved skaffer Plads for de Mennesker, som trænger